

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה דקמי וס'
לחמיסין דהבא הס"ד:

גליון הש"ס

מתני' אלא הבל יחא
פונת. עין נטון דף
מד ע"ב חוס' דיה
נעייס: גמרא פקדון
אנול קריסות. עין נטון
דף כה ע"א חוס' דיה
תרומה: חוס' דיה לתת
ובו היה דרומי למפקד.
ומה שנת דף עט ע"ב
ועין חוס' שס דיה וסא:

רבינו חננאל

ורש"י מפרש שמואל אמר
 חלוק ר' יוסי אף בראשונה
 ברא הדתין ר' יוסי
 ושלם ששחקין אגוד חילוק
 עליו ר' יוסי ואמר אני
 שלם אלא בעל הפקדון
 ואין הלכה כשמואל ברא
 ר' יוחנן פליג עליה דרא
 בהדיא אמר ר' יוחנן
 מודה ר' יוסי בראשונה
 שאני ששחקין אגוד
 ששחקין אגוד וקיימא לן
 כר' יוחנן דרבינן בעלמא
 שמואל דרבי הלכה כר'
 יוחנן וכל שכן ר' אלעזר
 הדמליק קטן וכו' וכו' ר' יוחנן
 וכו' וכו' אמר רש"י
 גזילת דאבד כסם מנה
 ואני דרע אדתי גזילת וכו'
 מנה וכו' מנה וכו' וכו'
 עלה ומספיקא מספיקין
 מסתאנו וכו' ודמתינו וכו'
 ושחקינא אצל אבד זה
 מנה וזה מאתים וכו'
 דרבי פקדון אגוד קא
 רשיה ורבי פקדון אגוד
 רחמן (ויכסא) וכו' (ויכסא)
 דמתי דאבד אף אבד
 של רחמן כסם חבירי

אצלי מנה נותן לזה
מנה לזה מנה לזה
מני עצמו אימא סיפא
דאחא דתניי שנים שמפקדי
אצל אחא בר. ופריך
ורבא רישא היה לו בעת
שמפקדי אצלי לומר לו
מה בסך ויכין שלא
דקדק לידע איזה הוא
שמפקדי אצלו איזה אספדי
משבי לפני משעל יום
הזה. סיפא כגון ששיתין
הצורזרותיך ביחד
וכל אחא רואה כי הצורז
אחא גדול קיש בו מאתיים
והאחא קיש שראי בו
אלא ק. יכול למימר
שמפקדין אצלו כיון
דהתיי דאין שמפקדי בעל
הצורז גדול לקודם על

הצורך הגדול שלי הוא
והקטן לחבירו אמינא בין
דלא דייקי אהודי מהימני
לפיכך לא דקדקתי. תוב

דמניא מודה ר"ט כו' ומאי פריך והא
מייירי ללאת ידי שמים להביא קרבן וק'
יאל לכד פריך

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

כיצד זה נותן לחן כיסו
ים: שכבר שילס. קודם
קרא אלדעמא דהכי אחאי
והודה מפי עצמו. ובגמ'

אף בראשונה הלכה
כמותו אמר ליה חל
בראשונה והלכה כ
אתמר נמי אמר ר' אל

היה ר' יוסי אף בראשונה
חלוק היה ר' יוסי
אף בראשונה
ידיה ר' יוסי בראשונה
לא שילם לא והאמר
יוחנן לא שילם שילם
הריני משלם אעפ
מורה היה ר' יוסי
משלם:

[illegible]

ידו לו בכרך אחד דלא הוה ליה למידק בגון
ד יומנא דאמר להו אנת גופיכו לא קפדיתו
זול קתני הכא אמר לשנים גולתי לאחר מכם
כיון של אחד מכם הפקיד לי מנה ואיני יודע
ורמינהי "גול" אחד מחמשה ואיני יודע
גול וזה אומר אותי גול מניח גולה ביניהם
פיקא לא מפקין ממונא ואמרין "אוקים
י" דהכא ר"ט היא "דקתני עלה דההיא מודה
ד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם שנותן
תבעי ליה הכא יבבא לצאת ידי שמים דקא
שמע מינה אמר רב התם דקא תבעי ליה
רב הלה שותק רב מתנה אמר רב הלה
צווח

והקמתי ברייתא דמודה ר"ט צבא ללא ידי שמים ומתני'
אמר אם רוצה להביא קרבן צריך להביא גזלו למדי דת'
דכלל שבועה ולא הרבו צריך להביא גזלו למדי אם רוצה לל'

לז.

פֿלוגחא לַפֿלוגחא דרבי יוחנן ורב
 (פ' טו:) צבירי ושמה דאפי' לר"ע דאמר
 ס' דיוודע בודאי שלא גזל לכולם רק
 צבירי עדיף ואפי' לר"ע דאמר ישלם
 לכל אחד ואחד היינו משום שיוודע
 בודאי שהוא חייב לאחד מהם אבל
 גבי צבירי ושמה יודה דפטור שאינו
 יודע שהוא חייב כלל:

דקתני ע"ה וסודה ר"מ. ס' ה"ס
 דה"מ למספר מזכרייתא
 אמאי מודה אלא ניתא ליה למספר
 ממתימין דיבמות אמתניתין (ב) (א):
התם דקא תבעי ליה הכא בבא
 רצאת ירי ששים. לכאורה
 חסאח חסאח לז' שנים ויטעון אמאי

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

לח א מיי פיד מהל
גולה וזאנה בלי י
סמח עשין עט טושיס חמ
ק' עשה עמי ב:
ב מ' פיל מהל עשין
וועסן ב' י:
ל' ג מיי פיד מהל
עמל ופקדון בלי י
ע' חמל עשין עט טושיס
טושיס חמ ק' ג עמי
א:
ל' ד מיי עט טושיס
עמי ב:
לח ה ו מיי עט טושיס
עמי א:
ל' ו מיי פיד מהל גולה
וזאנה ב' י סמח
עשין עט טושיס חמ
עשה עמי ב:
א:

מוסף רש"י

[illegible]

נו חננאל (המש)

[illegible]